

ה"ט 40724/03/16 - דב כהן נגד יעקב סנדיוק

בית משפט השלום בבית שמש

ה"ט 40724-03-16 כהן נ' סנדיוק

לפני	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
המבקש	דב כהן
נגד	
המשיב	יעקב סנדיוק

החלטה

(1) מונחות לפניי בקשות הדדיות למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").

(2) מטעוני הצדדים עולה כי הם בעלי משקים שכנים. עיקר בקשת המבקש כנגד המשיב, מתבססת על הטענות לפיהן בין השאר, המשיב התקין מצלמה במשקו המופנית כלפי ביתו של המבקש וכן כלבים במשקו של המשיב, שמרעשים ומפריעים למבקש ומשפחתו. מנגד, מכחיש המשיב את הטענות שמייחס לו המבקש וטוען בין השאר, כי המבקש מטריד אותו. בין היתר, טוען המשיב כי הטרדות ואיומים מצד המבקש כלפיו מתבטאות בעיקר בהגשת תלונות רבות נגדו אצל רשויות שונות.

(3) מטעוני הצדדים נראה לכאורה כי קיים ביניהם סכסוך שמקורו גבולות המשקים שלהם.

(4) לאחר שנתתי את דעתי לטיעוני הצדדים, לאחר ששמעתי את דבריהם בדיון וכן התרשמתי מדבריהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשות, להידחות.

(5) ראשית: אשר לטענת המבקש לעניין המצלמה שהתקין המשיב, נטען על-ידי המשיב כי מדובר במצלמת אבטחה שהותקנה על ביתו ולצורך אבטחת גבול המשק, וכי אין במצלמה האמורה משום חדירה לפרטיות המבקש שכן כל מה שניתן לראות דרך המצלמה, יכול כל אדם לראות בעין ממספר מקומות סמוך למשק. לאחר ששמעתי את דברי הצדדים בדיון, לא השתכנעתי כי יש בהתקנת המצלמה האמורה משום הטרדה של ממש, וכי אין בתשתית שהונחה לפני בית המשפט כדי לבסס עילה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

(6) דומה כי ככל שמי מהצדדים סבור כי יש בהתקנת המצלמה כאמור משום פגיעה בפרטיותו, אין בהגשת הבקשה דנן לפי החוק המוזכר משום תחליף לנקיטת הליך אזרחי רגיל מתאים לפי החוקים הספציפיים שמסדירים בין השאר, את ההגנה על הפרטיות. לטעמי, חוק מניעת הטרדה מאיימת לא נועד להוות תחליף לאיסורים הקבועים בחוקים הספציפיים השונים [ראו והשוו: חוק העונשין, התשל"ז-1977; חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ועוד]. סבורני כי החוק האמור בא ליתן מענה במקומות שהחוקים הספציפיים לא נותנים מענה מספיק, כאשר מטרתו היא "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו" [סעיף 1 בחוק מניעת הטרדה מאיימת]. על כן, בשעה שלטענה מסוימת נראה כי קיים מענה בחוק ספציפי, סבורני כי אין הדרך הנכונה לבירור טענה זו באמצעות הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

(7) שנית: אשר לטענת המבקש לעניין נביחות הכלבים ממשקו של המשיב, טוען המבקש כי מדובר בהטרדה. המבקש השמיע בדיון הקלטה של נביחות כלבים, שלטענתו, הוקלטה בשעת לילה. המשיב טוען כי מדובר בכלבי שמירה שנובחים במקרה של חשד ואין בנביחותיהם משום הטרדה. המשיב העיד בדיון, בין השאר: "הכלבים שלי לא נובחים באופן חריג. לא מקובל עלי שהכלבים יפריעו לשכנים, הם מאולפים. ברגע שהסכנה חולפת הם מפסיקים לנבוח" [שורה 11-12, עמוד 4 בפרוטוקול הדיון]. ממכלול החומר שהונח לפני בית המשפט עולה כי המבקש פנה לרשות המוסמכת בעניין זה וכי נושא זה מצוי בטיפול [שורות 21 ו-24, עמוד 4 בפרוטוקול הדיון]. בנסיבות אלו, דומה כי יש לאפשר לרשות המוסמכת למצות את מלאכתה, וחזקה כי הדבר יעשה תוך זמן סביר. בכל מקרה, כאמור לעיל, אין חוק מניעת הטרדה מאיימת, מהווה תחליף לדינים הספציפיים שנועדו לקבוע איסורים ולהעניק הגנות לאדם.

(8) שלישית: אשר לטענות המשיב לפיהן המבקש מרבה להגיש תלונות כנגדו אצל הרשויות וכי יש בכך משום הטרדה, בנדון דנן, דין הטענה להידחות מן הטעם שלא הונחה בבסיסה תשתית ראייתית ברורה וסדורה. יותר מזה, גם לו נניח שיש ממש בטענה זו של המשיב, סבורני כי ספק רב אם ניתן ליתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת האוסר על הטרדה בדמות איסור על פנייה לרשויות, לא כל שכן, רשויות האכיפה. הזכות לפנות לרשויות המוסמכות ולהתלונן נגד מאן-דהוא, היא זכות בסיסית. חזקה כי הרשות המוסמכת אליה פונה האזרח שטוען לפגיעה בזכות כלשהי, כי תבחן את הפנייה או התלונה באופן מקצועי ותוך זמן סביר, וכן תקבל את החלטותיה המקצועיות בהתאם. חזקה גם על הרשות המוסמכת אליה פונה האזרח, כי תבחין היטב בין תלונה שיש בה ממש לבין תלונת סרק, על כל המשתמע ונגזר מכך. בנוסף, אין בכך כדי לפגוע או לפגום בזכותו של כל אדם לברר ולמצות את זכויותיו המשפטיות, ככל שישנן, במסגרת הליכים משפטיים המתאימים לכך ולפני הערכאות המוסמכות, וזאת בגין פניות או תלונות סרק המוגשות נגדו.

(9) לאור המכלול ולאור טיב גרעין המחלוקת שבין הצדדים, דומה כי אין הפתרונים לסכסוך כגון-דא ביניהם, מצוי במסגרת הסמכויות שבחוק מניעת הטרדה מאיימת. לפי התרשמותי מהדברים, טוב ינהגו השכנים אם יפתרו מחלוקות שביניהם, בהבנות, ברוח טובה ובכבוד הדדי, וככל שקיים קושי בקיום שיח ישיר ביניהם, מוטב אם ישקלו את יצירת הקשר ביניהם, ככל שהדבר נדרש, באמצעות צד שלישי שיהיה מקובל על שניהם.

סיכום

(10) הבקשות למתן צו, איפוא, נדחות.

(11) לאור תוצאת ההליך, כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות - להודיע לצדדים בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07 אפריל 2016, בהעדר
הצדדים.